

Vrijwilligersproject Dawda Stichting Gambia

Nieuwsbrief 10 / november 2012

Wij, Mariëtte, René en Eric, zijn weer terug van ons 8e bezoek aan ons Gambiaanse dorp Somita. Het was weer bijzonder, met veel bijzondere ervaringen. In deze uitgebreide nieuwsbrief willen we jullie graag meenemen in onze ervaringen in Somita.

Zaterdagochtend 13 oktober vertrekken we naar Brussel en landen we na een korte tussenstop, Guinee, in Gambia. Het tijdsverschil is 2 uur later. Het is donker en erg heet en vochtig. De bekende Afrikaanse geuren komen ons tegemoet. Zoals gewoonlijk verloopt de bagage controle erg chaotisch. René moet zijn koffer laten controleren. Hij heeft voedsel, crackers, in zijn koffer, wat we overigens allemaal hebben. Hij heeft de keus: controle of betalen en maakt de verstandige keuze en betaalt 200 dalashi, 4,50 euro. Een taxi is snel gevonden en brengt ons naar het hotel. Onderweg valt ons op dat erg geen verlichting is, het is overal donker.

De volgende ochtend hebben we onze eerste afspraak. We ontmoeten de dochter van Dawda, onze overleden vriend, zie ook de naam van onze stichting. We hebben beloofd haar te helpen met haar studie. Ze is wees en woont bij haar oom in het huis van haar vader. Fatou, 17 jaar, heeft haar High School examen gedaan en wacht op de uitslag. Ze wil graag verder studeren. Volgende week kan ze een IT opleiding gaan volgen, een cursus van 3 maanden cursus. Hierna wil ze een bankopleiding gaan doen, bij Task Crown Institute. Dit is een goed bekend staande opleiding voor accountancy en bancaire studies. De directeur hebben we vorig jaar ontmoet en wij willen Fatou graag bij hem introduceren. De opleiding is voor Gambiaanse begrippen vrij kostbaar.

We hebben voor haar een laptop meegenomen, welke ze trots in ontvangst neemt! We maken met haar afspraken voor de volgende dag om de beide opleidingen te bezoeken.

De rest van de dag besteden we aan diverse telefoontjes en het inplannen van afspraken voor morgen en het wennen aan de temperatuur.

Om te bellen hebben we een Gambiaanse telefoonkaart nodig. Voor ons is dit altijd een probleem, maar op straat wil iedereen ons graag helpen en al snel gaat onze telefoon over in Gambiaanse handen en na een poosje hebben we ons Gambiaanse nummer met een beltegoed. Wij zijn bekend en worden niet meer als toerist gezien, we vertrouwen op de mensen. Dit levert hierna nog een groot voordeel op. We moeten een fors bedrag aan contante euro's wisselen. Het is altijd spannend wat de koers is, Het is ons nog steeds onduidelijk hoe dit werkt. De afgelopen jaren schommelde de koers tussen 26 en 41, de wisselborden geven nu 43 aan, dit is voor ons erg voordelig. We hebben gecalculeerd op 40. Uit ervaring weten we dat we op de zwarte markt een hoger koers kunnen krijgen. We geven bij het ons bekende wisselbureau aan dat we een groot bedrag moeten wisselen, waarna de koers nog hoger uitkomt, 44. We spreken af later deze week terug te komen waarbij we wel te horen krijgen dat de prijs niet vast staat en als er meer toeristen komen de koers naar verwachting zal dalen. Bij terugkomst uit Somita, anderhalve week later, was de koers fors onder 40 gezakt!

De volgende dag gaan we met Fatou op stap, we starten bij het IT instituut, Lasting Solutions. De andere afspraak, Task Crown, gaat helaas niet door omdat men geen tijd heeft. Fatou is keurig op tijd, dit is iets wat men in Gambia zelden meemaakt. Bij het IT instituut worden we ontvangen en al snel zien we dat het een goed draaiende opleiding is. We krijgen van de eigenaar een uitgebreid en vurig betoog over de opzet van zijn opleiding. De school is officieel door de overheid erkend. Alle IT opleidingen van de overheid verlopen via Lasting Solutions. De officieel erkende diploma's worden pas afgegeven nadat de overheid de examenuitslagen heeft gecontroleerd waardoor de kwaliteit wordt gewaarborgd. Fatou wil alleen de basisopleiding doen, welke 3 maanden duurt. Maar mr. Alhagie Mbow, directeur, adviseert om ook de vervolgopleiding, 3 maanden, te doen. Dit deel bestaat uit 2 maanden theorie en 1 maand bedrijfstage, een soort afstudeerproject. We betalen voor beide opleidingen. Fatou is tevreden en wij ook en we hebben een goed gevoel bij de opleiding, welke duidelijk laat zien, dat er ook in Afrika aan de toekomst gedacht wordt. We krijgen nog een rondleiding door het instituut. In diverse lokalen wordt in groepsverband aan diverse projecten gewerkt. We bezoeken hierna nog even de compound van Fatou.

Voor Gambianen is het onmogelijk om op tijd bij een afspraak aanwezig te zijn. Spreek je bijvoorbeeld om 15 uur af dan komen ze met een grote glimlach rustig pas om 16 uur of later aan. Als ze iemand tegenkomen hebben ze alle tijd om uitgebreid allerlei beleefdheden uit te wisselen, de hele familie wordt besproken, ook al kent men elkaar niet. Dit is van oudsher de manier om informatie uit te wisselen. Alle problemen worden zo besproken en verspreiden zich door de regio.

In de middag bezoeken we GamSolar. Hans Noteboom is eigenaar van het bedrijf dat het watersysteem in Somita geleverd heeft. We bespreken met hem de problemen in Somita en de tegenvallende capaciteit van het systeem. 2 jaar geleden hebben we het systeem vernieuwd en uitgebreid, alleen de zonnepanelen zijn niet vervangen. Dit was te kostbaar. Inmiddels is de prijs van de panelen fors verlaagd en hebben we door jullie giften de mogelijkheid om de panelen te vervangen.

De oude panelen kunnen we inruilen en we hebben ook de mogelijkheid om de 72 panelen zelf te houden. Deze laatste optie geeft ons de mogelijkheid om de panelen in ons dorp te verkopen voor verlichting. Van deze laatste optie zien we uiteindelijk af omdat dit te veel problemen gaat opleveren. Er moeten accu's bijgeleverd worden met alle problemen van dien.

Een van onze uitgangspunten is dat we tijdens ons korte verblijf alle projecten willen afronden. De reden hiervoor is dat we zo de controle blijven houden over de projecten en onze investering. Hans probeert zijn werkschema zo aan te passen dat de panelen voor ons vertrek geplaatst zijn. Hans brengt ons ook in contact met mr. Almani, hij is vertegenwoordiger van de Government Waterresource, ministerie van watervoorziening, in Foni, de regio van Gambia waar Somita onder valt.

We bellen hem op en spreken af dat we hem de volgende dag meenemen naar Somita. Achteraf blijkt dat we hem 2 jaar geleden al in hadden moeten schakelen om ons te helpen met het opzetten van een water comité in Somita. Hij is verantwoordelijk voor het trainen en verder begeleiden van het watercomité.

We praten met Hans ook nog over het Galdep tuinenproject. Er komen in het zuiden van Gambia 20 tuinen, 5 ha groot, gesponsord door de EU in samenwerking met de overheid. De infrastructuur is er al, zoals omheining, een gebouw en per tuin 15 waterbassins. GamSolar is verantwoordelijk voor het watersysteem, de watertoren met een solarsysteem. De tuin bij Somita wordt naar verwachting uiterlijk maart volgende jaar opgeleverd. In Somita bezoeken we later de tuin. We kunnen ons nog geen voorstelling maken van hoe de tuin zal gaan functioneren en hebben hier dan ook onze twijfels over. We hopen dat dit volgend jaar zal worden tegengesproken.

Hans is een bevlogen persoon. Hij heeft veel ideeën om op diverse manieren Solarenergie in te zetten.

Het steeds goedkoper worden van de solarpanelen biedt de mogelijkheid om Solar versneld in te voeren. Hans werkt met Chinese panelen. Deze zijn in verhouding redelijk goedkoop en de kwaliteit is goed en vergelijkbaar met Europese panelen.

Na een goede nachtrust vertrekken we naar Somita. We huren een auto, kopen onze noodzakelijke voorraad water, koffie en jam en onderweg halen we mr. Almani op. Hij is een norske man die graag vertelt hoe belangrijk hij is. Hij heeft zijn zaken goed voorbereid, dus we gaan vol vertrouwen op naar Somita.

Tijdens de welkomstmeeting met alle belangrijke leden van het dorp, the chief, alkajo (dorpsoudste), imam en de leden van het VDC, The Village Development Committee worden eerst de bekende toespraken gehouden. We doen ook ons woordje en spreken onze verbazing uit over het feit dat er nu weer geklaagd wordt over het watersysteem. We vragen ons af waarom dit het geval is. Toen we in 2007 in Somita kwamen waren er maar 5 handpompen, waarvan er 3 defect waren en enkele open putten. Deze hebben we gerepareerd en hierna hebben we het watersysteem dat al jaren niet meer functioneel was, volledig gerenoveerd en op verzoek van het dorp uitgebreid.

We zijn bij dit project vergeten om het dorp het ownership te geven van het project. Wij dachten dat we dat gedaan hadden, maar we hadden ons er van moeten overtuigen dat men dit ook kon. Het oude Watercomité bleek niet te functioneren. Met dank aan Mr. Almani gaan we dit, nadat de nieuwe panelen geplaatst zijn, alsnog oppakken. We sluiten de meeting af met onze toezegging dat we bereid zijn om de panelen te vervangen mits er voor die tijd een nieuw Watercomité is opgericht.

's Avonds stuiten we op het volgende probleem. Onze clinic, een klein ziekenhuis, heeft weer geen nurse. Wegens een chronisch gebrek aan dokters heeft de clinic alleen maar een nurse, mannelijke of vrouwelijke verpleegkundige, die geassisteerd wordt door een assistent, een laborant en een boekhouder. Onze clinic heeft alleen maar een assistent, waarvan we ons afvragen wat zijn kennisniveau is. O. i. kan hij alleen maar tabletjes voorschrijven en spuitjes zetten. De boekhouder is gepromoveerd tot wondverbinder.

De vorige nurse Sally is sinds 6 maanden vertrokken. Dit is sinds 2007 al de 4e nurse die vertrokken is. De Somita clinic wordt ondersteund door het grote overheidsziekenhuis van Bwiam. Zij moeten ook de staf betalen. De salarissen zijn van overheidswege vastgesteld en bedragen voor de nurse maximaal 3.000 dalashi, ca. 75 euro per maand. Een zak rijst voor een kleine familie voor 1 maand kost 1.000 dalashi. De overige staf verdient 1.500 dalashi.

Er is in Gambia een Engelse organisatie actief, MCR, die een 10 tal clinic's beheert. Deze organisatie koopt bij lokale ziekenhuizen de nurses weg tegen een salaris van D 4.000 per maand. We geven aan dat we willen kijken of we een oplossing hebben voor dit problemen. Omar, onze steun en toeverlaat in Somita, wil voor ons een afspraak proberen te maken met de directeur van het Bwiam ziekenhuis.

De volgende dag beginnen we met de controle van onze micro kredieten, de Somita Village Credit Union.

Omar en zijn compaan Seedy hebben alles perfect onder controle. Onze Credit Union is nu gevestigd in het pand van de VISACA. Later tijdens ons verblijf werd duidelijk wat dit is en wat onze betrokkenheid hierbij is.

Onze Credit Union heeft 91 kredieten verstrekt. Tot op heden is alles op D 1.050 (EUR 23) terugbetaald. Aan betaalde rente is er een bedrag ad D 20.150 (EUR 500) ontvangen. Dit is 10% van het totaal door ons beschikbaar gestelde bedrag. Dit bedrag wordt gestort in een tijdens ons verblijf op te richten studiefonds, waaruit we dit jaar 42 kinderen kunnen helpen met het betalen van hun schoolgeld, waardoor ze weer naar school kunnen. Een resultaat om trots op te zijn.

De komende dagen gaan we nog op bezoek bij mensen die geld geleend hebben, om te informeren wat de Micro Kredieten voor hun betekend hebben.

De VISACA:

De Village Saving and Creditunion Association is onder gebracht in een gebouwtje in Somita. Deze organisatie bestaat al 5 jaar, maar is nooit actief geweest. Pas afgelopen januari is men gestart. Het is een landelijke coöperatieve bank, opgericht door de gouvernement (overheid) met als doelstelling het veiligstellen van het inkomen van de boeren en kort voor iedereen. Het is een initiatief van de centrale bank, welke ook een controle systeem heeft opgezet. Er is een garantiestelsel, mits men regelmatig geld afstort naar de grote commerciële banken. De VISACA Somita is opgestart in januari j.l. nadat men het succes van onze Credit Union zag.

Er is een bestuur van 13 leden, met 4 vrijwilligers als kassiers. Onze vrienden Omar en Seedy zijn 2 van hen.

Het grote verschil tussen beiden is dat onze Credit Union kleine leningen verstrekt met een korte looptijd en een rente van 10% zonder echte garantie, terwijl de VISACA 25% rente berekent en 100% garantie vraagt. Voor een lening van bijvoorbeeld D 40.0000, ca. 1.000 EUR, moet men D 20.000 aan spaargeld aanhouden en een andere persoon moet met D 10.000 garant staan.

Bij de VISACA kan men sparen met een rente van 5%. Voor direct opvraagbaar spaargeld moet men 1% bewaarloon betalen.

Op de jaarlijkse ledenvergadering wordt bepaald wat er met de winst gebeurt, terug naar de leden of een andere bestemming.

Doordat wij hebben laten zien wat er mogelijk is op financieel gebied, gebaseerd op vertrouwen en kennis, is er een grote stap gemaakt. Het vele vergaderen van vorig jaar, uitleg bankzaken, leren rente berekenen, heeft haar vruchten afgeworpen. Men hoeft nu niet vele uren met de bus taxi naar de kust te reizen om zaken af te handelen. Onze Credit Union heeft ook een rekening bij de VISACA, grotere bedragen worden afgestort bij de commerciële Trust Bank aan de kust.

Tijdens ons bezoek aan de Visaca kwam een van de eerste klanten van onze Credit Union geld storten op een spaarrekening bij de VISACA. Ze runt nu zonder verder hulp haar bedrijfje en houdt zelfs geld over.

Een van de volgende dagen bezoeken we het ziekenhuis in Bwiam voor een onderhoud met de directeur. Het is een erg groot ziekenhuis maar heeft helaas maar 6 artsen terwijl er 25 nodig zijn. Deze artsen zijn afkomstig uit Cuba. Bijna alle artsen in Gambia komen uit Cuba. Er is een extreem tekort en de opleiding in Gambia levert te weinig artsen af. De directeur mr. Kebba S Badje heeft een verrassing voor Somita. Er is een nurse in opleiding die vanaf maart 2013 wordt geplaatst in Somita. We praten nog lang over de verantwoordelijkheden van Somita m.b.t. de clinic. Somita Clinic heeft een regio functie. Voor het salarisprobleem heeft Kebba geen oplossing, maar geeft aan dat dit de verantwoordelijkheid is van Somita, met andere woorden, indien noodzakelijk moet men vanuit het dorp zelf een aanvulling geven. Wij weten dat dit niet mogelijk is, maar met een idee rijker rijden we terug naar Somita.

Van een van onze sponsoren hebben wij een bedrag ontvangen om te gebruiken voor medische doeleinden, opleiding of iets dergelijks. Ons voorstel aan Somita is om een donatie te doen voor de aanvulling van het salaris van de nurse voor 3 jaar, onder de voorwaarde dat het VDC dit waarborgt en zelf ook een bijdrage doet voor het 4e jaar. Dit voorstel wordt erg enthousiast ontvangen. Voor het bedrag wordt een rekening geopend bij de VISACA.

De komende dagen wordt er aan de bevolking van Somita voedsel uitgedeeld door het World Food Programme. Dit gebeurt dit jaar maandelijks omdat door de droogte van vorig jaar de afgelopen rijstoogst is tegengevallen, waardoor de prijzen stijgen en de voorraden onvoldoende zijn. Dit jaar wordt verwacht dat de oogst beter is. Per huishouden krijgt men 75 kg rijst en 5,7 liter olie. Het is erg druk en de mensen staan in lange rijen geduldig te wachten. Ook dit is Afrika!

We gaan op bezoek bij het Skills center. Hier worden voornamelijk vrouwen opgeleid voor diverse werkzaamheden onder de bezielde leiding van Seedy Sey, die later samen met Almani de opleiding van het Watercommittee gaat verzorgen. Enkele vrouwen hebben door het Micro krediet een business in batikken van stoffen kunnen opstarten. Ze verkopen naar op eigen kracht de fraai gebatikte stoffen en kunnen hiermee hun gezinnen onderhouden, schoolgeld betalen etc. Ze zijn dankbaar en trots. We bezoeken nog twee dames, die door de lening nu succesvol hun zaak runnen. Een van de dames heeft al drie andere dames in dienst kunnen nemen en maakt limonade. De micro kredieten zijn een schot in de roos, voor de hele bevolking.

Inmiddels hebben de notabelen van het dorp de leden voor het watercommittee gekozen. Dit hebben ze laat in de avond gedaan. De afspraak was om dit de volgende dag te doen, maar dat was niet mogelijk, omdat een groot deel van de lokale bevolking afwezig zou zijn. De president van Gambia heeft een 8 km² grote tuin, gelegen op ca. 40 km. van Somita. De bevolking wordt vriendelijk, vrijwillig gevraagd om mee te komen helpen met de oogst. Vroeg in de ochtend komen grote trucks om de mensen op te halen. De beloning is: rijke maaltijd met heel veel vlees!

Woensdagmiddag komt Almani voor de om 15.00 uur geplande meeting. Zoals gebruikelijk begint deze 1,5 uur later. Er wordt volop gediscussieerd over de hoogte van de maandelijkse betaling. Uiteindelijk komt men uit op D 10 per huishouden, ongeveer totaal op D 7.500 per maand. De komende dagen zijn er nog diverse vergaderingen met het watercommittee, samenstelling bestuur, instructies etc, allemaal onderleiding van Almani en Seedy Sey. Het gevoel is goed, Almani geeft aan de groep strak te begeleiden, controle van de maandelijkse betaling en het periodieke overleg.

We rijden terug naar de kust. Onderweg krijgen we steeds meer gasten aan boord en al snel zit de auto mudvol. We brengen de huurauto terug, hebben deze de komende dagen niet nodig en we gaan straks per goedkope taxi weer terug naar Somita. Eerst nog even samen met Omar zijn studiekosten afrekenen, dit is onze tegenprestatie voor zijn vele werk voor het Credit Union, micro kredieten.

Omdat we 's vroeg opstaan en gaan wandelen, worden we veelvuldig uitgenodigd bij de mensen in hun compound. Dit is een verzameling van uit modder opgetrokken hutten, welke zeer schamel zijn ingericht. De vrouwen zijn al vroeg in de weer met het koken van de maaltijden voor de hele dag. Men eet, als er eten is, 3 keer per dag rijst en kijkt nog steeds raar naar onze gewoonte, ontbijt en lunch met brood en het diner als een warme maaltijd. De kookdames doen erg goed hun best, maar m.n. voor René en Eric vallen de goed bedoelde maaltijden zwaar. Er wordt met erg veel olie gekookt en de maaltijden zien vaak ondefinieerbaar uit. Men is bezorgd om ons en is bang dat we onvoldoende eten. Gelukkig willen ze ook pan-cakes voor ons maken, waarvan we rijkelijk eten. Het eten dat overblijft, gaat niet verloren, we hebben altijd wel mee-etters en wat hierna resteert, vult gretig ander monden.

Zondagochtend gaan we naar de Christian Church. De mis wordt gehouden in een compound en begint met fraaie Afrikaanse gezangen, gevolgd door diverse lezingen welke speciaal voor ons vertaald worden.

Samen met het VDC, The Upper Basic Cycle school Somita en de Arabic School starten we de discussie voor het oprichten van het studie fonds. Naast de nursery school (kleuterschool), de Arabic school en de primary school had Somita een secundaire school, soort vervolg onderwijs. De kwaliteit hiervan was dusdanig slecht dat men besloten heeft deze school te sluiten en de leerlingen onder te brengen in de primary school, wat betekent toevoeging van groep 7, 8 en 9. De toch al veel te krappe school kan deze toestroom van kinderen met moeite aan. Er zijn onvoldoende lokalen, leraren, schoolmeubilair, toiletten etc. De leerlingen krijgen deels 's ochtends, deels in de middag les. Er zijn in totaal 656 leerlingen, aangevuld met staf, leraren en anderen ca. 1.000 mensen. De Arabic school heeft ook haar problemen, maar deze school hebben wij de afgelopen jaren al veelvuldig geholpen, met een zeer ingrijpende renovatie van de school, het aanleggen van een waterpomp en een toiletgebouw. De directeur van de basic school geeft aan het study fund bijzonder te waarderen, maar hij geeft ook aan dat toiletten, meubilair etc. ook hard nodig zijn. Hij geeft ons een rondleiding, en we zien hoe armoedig alles is. De vloeren van lokalen zitten vol met diepe gaten, het schamele meubilair mag geen naam hebben, sommige klaslokalen zijn zo donker en benauwd dat de kinderen flauw vallen. Voor de kinderen zijn er 4 toiletten beschikbaar, de stank komt je tegemoet. De leraren hebben geen aparte werkruimte en zitten onder een boom. Kortom een in onze ogen onmogelijke situatie. Onvoorstelbaar dat de kinderen toch iedere dag weer naar school komen.

We realiseren ons dat hier dankbare vervolgprojecten zijn. We vertellen de directeur dat we hier zeker over gaan nadenken, waarbij onze prioriteit de toiletten, vloeren en het meubilair is.

Na lang discussiëren maken we de volgende verdeling voor het studie fonds. In totaal sponsoren wij 42 kinderen, 29 van de basic school en 13 van de Arabic school. Het VDC zorgt voor de betaling.

Dankzij onze Credit Union is er wederom een goed succes geboekt en kan afhankelijk van het verder succes jaarlijks worden gecontinueerd.

We gaan de boeken van de door ons aan Somita geschonken machines controleren. De 4 jaar geleden geschonken couscousmilling machine, een machine voor het fijn malen van couscous en mais tot poeder, werkt nog steeds goed. Het is een stevig machine met een dieselgenerator, welke D 90.000 heeft gekost, toen ca. 3.000 EUR. De gebruikers, ook mensen van andere dorpen moeten betalen. Men heeft D 48.000 gespaard, waardoor men alle kosten en de toekomstige vervanging van de machine zelf kan betalen. Een resultaat om trots op te zijn. Ook de Rice machine voor het scheiden van het kaf van de rijst, vorig jaar voor D 83.500 aangeschaft levert geld op. Na 1 jaar met een tegenvallende oogst, is er D 9.080 in kas. De vrouwen geven aan dat deze machines het leven voor hen een stuk gemakkelijker hebben gemaakt. We kennen allemaal de plaatjes van vrouwen die lang achter elkaar in grote vijzels aan het stampen zijn, vaak nog met een klein kindje op de rug, zwaar en ongezond werk.

Het einde van ons verblijf is in zicht, we hebben een tegenvaller. De solarpanelen zijn al geleverd en zijn opgeslagen in het watchmanhuisje bij het watersysteem. Het huidige frame waarop de panelen geplaatst worden, moet worden aangepast. Door stroomgebrek kan het frame pas enkele dagen later worden gelast. De plaatsing van de panelen zou dan donderdag, de dag voor het grote Tobaski (offerfeest), moeten zijn. Echter met het risico dat het project niet op tijd af zou zijn waardoor er op het grote feest, vergelijkbaar met ons kerstfeest, geen water is. We besluiten om de plaatsing uit te stellen tot na het weekend. Hans Noteboom heeft ons toegezegd foto's te sturen van het vernieuwde systeem.

Een week na ons vertrek zijn de panelen alsnog geplaatst en de capaciteit van het watersysteem is nu ruim voldoende om alle 48 tappunten tegelijk van water te voorzien! De bevolking van Somita is erg blij.

Moe en voldaan vertrekken we na de afsluitende meeting per "taxi" terug naar de kust. Op de terugreis valt het ons op dat iedereen druk in de weer is voor het grote feest. Overall langs de kant van de weg worden geiten verkocht. Voor de Gambianen is Tobaski een groot familiefeest en iedereen probeert bij familie en vrienden te zijn in de geboorteplaats. Dit heeft tot gevolg dat de weg overvol is met oude stinkende bushtaxi's, erg vol bepakt met allerlei bagages en menige geit op het dak. Vooral de laatste kilometers naar de kust zijn erg druk en de lucht is verstikkend.

Onze reis zit er weer op, we zijn weer veilig thuis in het koude Nederland. Terug in Nederland hebben we weinig tijd om onze reiservaringen te laten bezinken. De volgende projecten worden alweer uitgewerkt.

Het was weer een bezoek met veel leermomenten. We mogen trots zijn op de voortgang van ons project Somita. Ontwikkelingswerk komt uit je hart en houdt niet op bij wat wij denken, maar eindigt bij de mensen zelf. Ownership, de projecten moeten hun eigendom zijn, is van groot belang. Maar "sustainable", het duurzaam zijn van het project, is het aller belangrijkste. Er komt een tijd dat wij niet meer kunnen komen en de door ons opgestarte projecten moeten dan door blijven lopen.

Wij zijn blij dat onze deelprojecten, van de machines, de micro-kredieten met het studie fonds, de opgestarte bedrijfjes, het waterproject met de contributie betaling en de betaling van de nurse dit nu al laten zien.

Wij bedanken nogmaals al onze sponsors, uw steun is en blijft zeer gewenst. Zoals ieder jaar realiseren we ons dat de projecten veel geld kosten. We mogen ons gelukkig prijzen dat vele gulle sponsors ons project ondersteunen.

Uw bijdragen zijn van harte welkom op onze rekening 56.15.25.234 t.n.v. Dawda Stichting Gambia. Uw giften zijn binnen de fiscale spelregels aftrekbaar.

Ook kunt u ons steunen door gebruikte kleding, schoenen en andere textiel bij ons af te geven. Natuurlijk willen we het ook graag bij u afhalen.

Voor verdere informatie verwijzen wij u graag naar onze website:
WWW.DAWDASG.NL

Namens de bevolking van Somita, bedankt voor uw steun.

Dawda Stichting Gambia, 0485 - 540740 / 0651478180

Eric, Mariëtte, Tom en Noortje Corstjens

René en Priscilla van Steen

Peter Janssen